

Den sidste Sag paa Dagsordenen var: første Behandling*) af Forslag til Lov om en Omordning af de communale Skatter i Staden Kjøbenhavn.

Lehmann: Den almindelige Tanke, der gaaer igjennem dette Forarbejde kan jeg ikke andet end fuldkommen tiltræde; og jeg skal ikke nægte, at det for mig har været interessant at see, at den høitæredede Indenrigsminister nu som Minister bringer til Udførelse, hvad han allerede, da vi for henved 20 Aar siden vare Medlemmer af Borgerrepræsentationen, i det Væsentlige har foreslaaet, nemlig at forvandle den Afgift, der ligger paa de fæste Eiendomme, hvis Foranderlighed er i høi Grad stridende mod rigtige Beskatningsgrundsætninger, til en fast og urokkelig Afgift, omtrent som Tilfældet er bleven med Gammelskatten og derimod at henvise de stiftende Summer, der efter de forskjellige Tidens Behov, ville udtræves, til at dækkes ved en Indkomstskat. Imidlertid kan jeg i flere væsentlige Henseender ikke skjønne, at Lovudkastet har vundet ved de Forandringer, der i samme ere foretagne i det andet Thing. Saaledes kan jeg strax med Hensyn til § 1 ikke ansee det heldigt, at Næringskatten er bleven fuldstændig ophævet. Det var vist et meget unaturligt Forhold, naar tidligere det hele Begreb om Borgerretten i Kjøbenhavn var knyttet til al saakaldet borgerlig Næring, der var bygget paa Borgerstabsstagselse, og at omvendt de Næringsdrivende saa godt som udelukkende bar alle de Skatter, der ikke lagdes paa de fæste Eiendomme, saaledes at altsaa den meget store formuende Deel af Kjøbenhavns Indvaanere, der ikke drev saakaldet borgerlig Næring, til alle de communale Goder, hvoraf de havde deres fulde og rundelige Andeel, ikke bidroge Andet end det, de som Grundeiere eller Leiere svarede til Byen. Det var for at afhjælpe dette store Misforhold, at der blev gjort et Skridt derhen til ved Hjælpekatten, og jeg finder det aldeles i sin Orden, at den almindelige Indkomstskat, der skulde træde i dennes Sted og berøre en langt mere omfattende Deel af de nuværende Byrder og være det, hvorpaa de yder-

ligere Fremskridt skal bygges, indføres og at saaledes enhver Indkomst tager Deel efter sin Skatteevne; men jeg finder, at man er gaaet for vidt ved fuldstændig at ophæve Næringskatten. Det er vist, at som den bestod, var den ikke en virkelig Næringskat, men deri var blandet paa en ucorrect Maade Beskatning af Formue og Leilighed, og det var forsaavidt Uret, at den kun ramte en Deel af Befolkningen; men det er ogsaa vist, at der er ikke saa communale Indretninger, der særlig have Interesse for de Næringsdrivende. Det finder jeg er Noget, der er dybt begrundet i Forholdene, og der er derfor ogsaa noget Tilsvarende under forskjellige Navne overalt i Europa. Ikke blot bestaaer der i de andre Kjøbstæder hos os fra Arilds Tid en særlig Næringskat, men en Patentskat finder Sted næsten allevegne og den nye Næringslov indfører en Slags Patentsgift, idet der skal betales en vis Sum for Erhvervelsen af Borgerstabs eller Næringsbevæis. Naar man vil sammenligne disse Forhold med Landbosforholdene, da har den Afgift, der erlægges een gang for alle ved Indtrædelsen, nærmest Lighed med Indfæstningen og Næringskatten med Landgilden, og Intet vilde jo være mere hensigtsmæssigt end at ophæve Landgilden og, om jeg saa maa sige, lægge hele Afgiften over paa Indfæstningen; af to Ting vilde jeg snarere finde det Modsatte hensigtsmæssigt. Foruden at Næringskatten i sin Tanke er af gammel Oprindelse, har den ogsaa faaet stor Stabsfæstelse derved, at det gjentagne Gange paa det Bestemteste er blevet anbefalet af Communalbestyrelsen at opretholde den, og navnlig for ganske kort Tid siden ligeoverfor et Regjeringsforslag, der gif i modsat Retning. Jeg veed vel, at der ved den sidste Afstemning i Communalbestyrelsen har været Majoritet for Næringskattens Ophævelse; Regjeringen gif imidlertid ikke ind derpaa, men converterede den til, hvad der vistnok var hensigtsmæssigt, en Classeskat og en Patentskat, som vilde give Bidrag til Byens Fornødenheder og altsaa formindste den Sum, som paa anden Maade maa søges tilveiebragt. Jeg skal nu ikke for Dieblirket udtale nogen bestemt Anskuelse om, hvorvidt man efter den særlige Stilling, hvori denne Sag nu staaer, bør rette Bestræbelserne

*) Lovforslaget findes i Anhang A. Sp. 1629—40